

Makrelen in Cebu

Schildpad in Cebu

Anemoonvisje in Cebu

Neonslak in Cebu

Dolfijnen in Egypte

Garnaaltje in Cebu

Manta in de Malediven

Garnaaltje in de Filippijnen

UIT DE ARCHIEVEN VAN ERIK DE BOER

‘Steeds zie je weer nieuwe dingen’

Het is inmiddels alweer zo’n 17 jaar geleden dat de nu 45-jarige Erik de Boer uit Jabeek met het duiken begon. Waarom? Hij weet het nog als de dag van gisteren. Toeval eigenlijk. Tijdens zijn dienstplicht hing er een oproep voor een vakantie in Malta om daar te gaan duiken. Dat was in 1991. Vier jaar lang bleef het daar bij. Geen geld, lacht hij nu. Maar daarna begon het echt. In Nederland pakte hij de draad weer op. Bij duikclub Ikan.

Vanaf dat moment is hij door het duikvirus geraakt en dat fanatisme is tot op de dag van vandaag eigenlijk niet meer over gegaan. ‘Gelukkig,’ zegt hij zelf. ‘Het duiken blijft interessant, steeds weer zie je nieuwe zaken, ook al heb je al tig keer op deze plek gedoken. Het blijft fascineren, zelfs dit jaar weer nieuwe dingen gezien. Onder andere eitjes van marmergrondels op een plek waar ik in de afgelopen jaren reeds veel gedoken heb.’ Nog steeds maakt De Boer zo’n 130 duiken per jaar, voornamelijk in Nederland. Dit jaar heeft hij dan ook de mijlpaal van 2000 duiken doorbroken.

De onderwaterfotografie kwam er na een jaar of vier bij. In 1999. Mede door de vele vragen die hij kreeg wat er hier in Nederland nu eigenlijk onder water is te zien. Koud, weinig zicht en al die bekende vooroordelen. Later is de fotografie voor Erik de Boer een het doel geworden als het om het duiken gaat. Hij duikt eigenlijk niet meer zonder zijn camera. En probeert overal de mooie plaatjes van te maken.

Marmmergrondeltje tussen de eitjes

Zoetwaterkwalletje

Eitjes van een marmmergrondel

Makrelen in Cebu

Makrelen in Cebu

Snoek in Panheel

Waterlelies in Panheel

UIT DE ARCHIEVEN VAN ERIK DE BOER

Overstap van analoog naar digitaal ‘verademing’

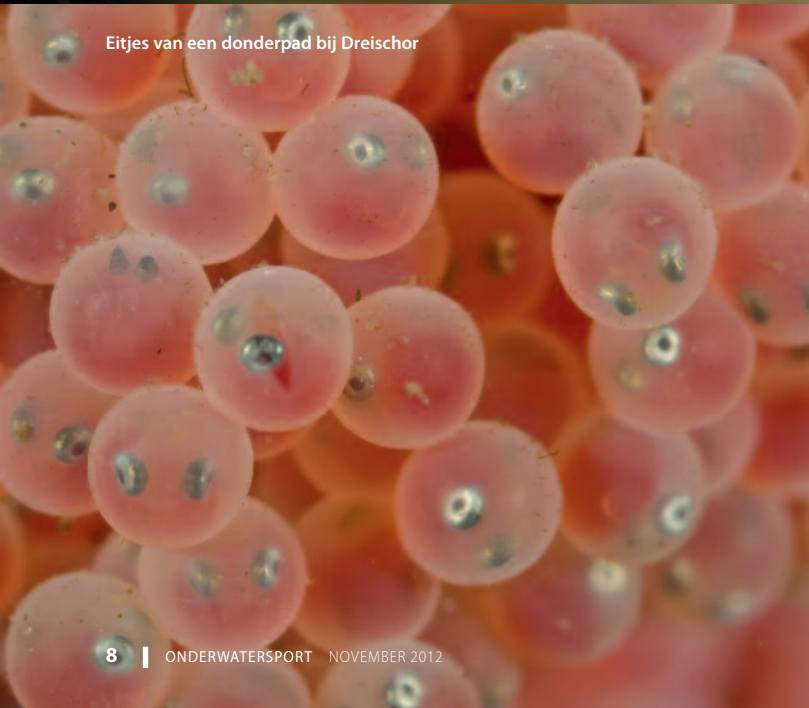
De eerste camera waarmee Erik de Boer onderwater ging was een Sea and Sea Motomarine Ilex, later in 2003 vervangen door een analoge spiegelreflex camera (Nikon F80). En, geeft hij aan, in vergelijking met vele andere duikende fotografen is hij pas laat overgestapt op een digitale camera. Die Nikon D80 kwam er in juli 2007. Hij noemt die overstap van analoog naar digitaal ‘een verademing.’ Waarom? ‘Je kan direct zien wat je doet en bent niet meer gebonden aan 36 opnamen per duik. Kortom heerlijk!’ Ook de D80 is inmiddels alweer vervangen door een D7000. In maart 2011. Dit vanwege de veel hogere kwaliteit van deze camera, zeker bij minder licht.

Een wedstrijdfotograaf is Erik de Boer niet. Hij wil er wel meer aan gaan doen. Zeker omdat hij verwacht er het nodige van te kunnen leren. Tijdens de voorbereiding, de gesprekken met andere fotografen en natuurlijk ook van het juryrapport over de uiteindelijk ingezonden foto’s. Dat alles om zo een nog beter fotograaf te worden.

Specialiseren wil hij zich eigenlijk niet. Maar als hij voor de keus wordt gesteld macro of groothoek heeft macro wel zijn voorkeur. ‘Vaak laat je hier namelijk zaken zien die met blote oog niet (goed) te zien zijn.’ Voor een mooie serie vindt hij het wel noodzakelijk dat je zowel macro als groothoekopnames laat zien.

Doto fragilis Zeelandbrug

Eitjes van een donderpad bij Dreischor

Snotolf Oosterschelde Sint Annaland

Brede ringsprietslak bij Den Osse, Kerkweg

Els Verstraete als model in Den Osse haven

UIT DE ARCHIEVEN VAN ERIK DE BOER

Oosterschelde blijft mooiste duikwater

In Nederland duikt Erik veel in zoetwater. Noodgedwongen eigenlijk. Zeeland is – zegt hij – helaas voor hem vanuit het nabij Sitard gelegen Zuid-Limburgse Jabeek twee uur rijden heen en ook dus twee uur rijden terug. Het kost hem dan bijna een halve dag aan reistijd. Maar toch ligt hij ook nog regelmatig in het Zeeuwse water. ‘De Oosterschelde blijft het mooiste duikwater van Nederland.’

Vakanties staan ook in het teken van duiken en natuurlijk de onderwaterfotografie. Hij is al onder water gegaan in onder andere Manado (Indonesië), Cebu (Filipijnen), Malediven, Mexico, Spanje en Egypte.

Van de onderwaterfoto's die hij de afgelopen 13 jaar heeft gemaakt springt er natuurlijk een aantal uit. Hoewel hij een keus maken moeilijk vindt noemt hij de opnamen van de eitjes van de marmergondel in de grote Hegge bij Thorn en ook die van manta's in de Malediven. Maar hij doet daarmee vele andere opnamen wel tekort.

Meer werk van Erik de Boer is te zien op www.scubafoto.eu